

10 Σεπτεμβρίου, 1996

[ΝΙΚΗΤΑΣ, ΑΡΤΕΜΗΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στές]

ΗΛΙΑΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΗΛΙΑΔΗ,

Αιτητής,

v.

ΔΗΜΟΥ ΛΑΡΝΑΚΑΣ,

Καθ' ου η Αίτηση.

(Ποινική Αίτηση Αρ. 2/96).

Αίτηση για παράταση προθεσμίας για καταχώρηση έφεσης εναντίον της καταδίκης και της ποινής — Το θέμα ρυθμίζεται από το Άρθρο 134 του περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου, Κεφ. 155 — Διακριτική ευχέρεια υπέρ της παράτασης της προθεσμίας εφόσον στοιχειοθετείται καλή αιτία (good cause) για το σκοπό αυτό — Η σοβαρή ασθένεια του δικηγόρου του αιτητή, θεωρήθηκε ότι ικανοποιούσε την πιο πάνω προϋπόθεση — Η εξέταση επιτυχίας της έφεσης δεν είναι απαραίτητη εκεί όπου οι περιστάσεις συνηγορούν υπέρ της παράτασης. 5

Ο αιτητής αντιμετώπιζε κατηγορία για χρήση οικοδομών χωρίς πιστοποιητικό έγκρισης από την αρμόδια αρχή. Η ποινή που του επιβλήθηκε περιλάμβανε και διάταγμα κατεδάφισης των οικοδομών. 10

Ο αιτητής υποστήριξε ότι η σοβαρή ασθένεια του δικηγόρου του τον εμπόδισε να καταχωρήσει την έφεση παρά τις οδηγίες που του είχε δώσει αμέσως μετά την καταδίκη. 15

Το Εφετείο αφού έκαμε αναφορά στη σχετική νομολογία αποφάνθηκε ότι παρά την καθυστέρηση διαδίκου το Δικαστήριο μπορεί χαλαρώνοντας την αυστηρότητα του κανόνα, να δεχθεί το αίτημα για παράταση εφόσον το κρίνει υπό τις συνθήκες, δικαιολογημένο. Όμως και στην περίπτωση που η καθυστέρηση οφείλεται σε σφάλμα ή αμέλεια του δικηγόρου, δεν αποκλείεται η δυνατότητα παράτασης "νοουμένου ότι το επιβάλλουν τα συμφέροντα της δικαιοσύνης". 20

Η αίτηση επιτρέπεται με έξοδα εναντίον του αιτητή. 25

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Kevorkian v. Burney [1937] 4 All E.R. 97,

5 *Χόπτης ν. Παναγή* (1993) 1 Α.Α.Δ. 140,

Ford και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1996) 2 Α.Α.Δ. 85,

Menwer ν. Αστυνομίας (1990) 2 Α.Α.Δ. 245,

10

Gatti v. Shoosmith [1939] 3 All E.R. 916,

Palata Investments Ltd and Others v. Burt & Sinfield Ltd and Others
[1985] 2 All E.R. 517.

15

Ποινική Αίτηση.

Αίτηση για παράταση της προθεσμίας για καταχώρηση έφεσης εναντίον της καταδίκης και της ποινής που επιβλήθηκε στον κατηγορούμενο από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λάρινακας την 20 1η Σεπτεμβρίου, 1995.

Δ. Παπαδόπουλος, για τον Αιτητή.

25 Γ. Νικολαΐδης, για τον Καθ' ου η αίτηση.

ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ.: Ο κατηγορούμενος στην ποινική υπόθεση αρ. 30 4807/94 επιδιώκει με την κρινόμενη αίτησή του παράταση της προθεσμίας για κατάθεση έφεσης εναντίον της καταδίκης και της ποινής που του επιβλήθηκε από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λάρινακας την 1η Σεπτεμβρίου, 1995. Ο αιτητής αντιμετώπισε κατηγορία για χρήση οικοδομών χωρίς πιστοποιητικό έγκρισης από την αρμόδια αρχή. Αρμόδια αρχή στην προκείμενη περίπτωση είναι ο Δήμος Λάρινακας (καθ' ου η αίτηση). Οι κυρώσεις 35 περιλαμβάνουν και διάταγμα κατεδάφισης των οικοδομών.

Το Δικαστήριο έχει διακριτική εξουσία, που του παρέχει ρητά το άρθρο 134 του περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου, Κεφ. 155, να παρατείνει την προθεσμία για καταχώρηση ειδοποίησης 40 έφεσης, εφόσον στοιχειοθετείται καλή αιτία (good cause) για το σκοπό αυτό.

Ο αιτητής υποστηρίζει πως όσα εκθέτει στην ένορκη δήλωσή του, που συνοδεύει την αίτηση, συνιστούν καλή αιτία. Τα συνο-

ψίζουμε. Στο ισόγειο της οικοδομής ο αιτητής διεξάγει την εργασία του και χρησιμοποιεί το ανώγειο ως κατοικία της οικογένειάς του. Αμέσως μετά την καταδίκη έδωσε οδηγίες στο δικηγόρο του, αείμνηστο Ερατοσθένη Οδυσσέως, να εφεσιβάσει την απόφαση. Φαίνεται όμως - και αυτό είναι η ουσία του ισχυρισμού του - ότι η σοβαρή ασθένεια από την οποία έπασχε και η οποία επέφερε στις 15 Νοεμβρίου, 1995, το θάνατό του, τον εμπόδισαν να εκτελέσει τις οδηγίες του. Όταν επισκέφθηκε το Γραφείο του για να μάθει προφανώς για την έφεση πληροφορήθηκε ότι δεν υποβλήθηκε. Και ζήτησε από τον κ. Δ. Παπαδόπουλο, διαχειριστή της περιουσίας του Ερατοσθένη Οδυσσέως, να μεριμνήσει για παράταση. Η επίσκεψη αυτή του αιτητή τοποθετείται χρονικά πριν την καταχώρηση της παρούσας αίτησης στις 10 Απριλίου, 1996.

Η ένορκος δήλωση του δικηγόρου κ. Γεωργίου Χρ. Γεωργίου από τη Λευκωσία αποκαλύπτει τους λόγους της ένστασης που πρόβαλε ο Δήμος και ανέπτυξε ενώπιόν μας ο κ. Νικολαΐδης. Μας πληροφορεί ότι είναι δικηγόρος ενός από τους ενάγοντες σε έξι πολιτικές αγωγές που εκκρεμούν εναντίον του αιτητή στο Δικαστήριο Λάρνακας. Ο πελάτης του ήταν ένας από τους παραπονούμενους στην ποινική υπόθεση, την οποία παρακολούθησε σε αρκετές φάσεις υπό την παραπάνω ιδιότητά του.

Στη συνέχεια ισχυρίζεται ότι, από όσα πληροφορείται ή θυμάται ο ίδιος, ο Ερατοσθένης Οδυσσέως εμφανιζόταν στα Δικαστήρια Λευκωσίας το Σεπτέμβριο του 1995, δηλαδή, σε περίοδο μετά τη λήξη της δεκαήμερης προθεσμίας για την υποβολή έφεσης. Ισχυρίζεται περαιτέρω πως ο αιτητής δεν αναφέρει στην ένορκη βεβαίωσή του ότι πράγματι έδωσε οδηγίες για έφεση. Αυτό δεν είναι σωστό. Από την ένορκη δήλωση προκύπτει το αντίθετο. Η παράγραφος 5 αρχίζει "Παρόλο που έδωσα οδηγίες στο Δικηγόρο μου να καταχωρήσει αμέσως έφεση,". Περαιτέρω επεσήμανε ότι δεν προβλήθηκε ισχυρισμός ότι η έφεση έχει πιθανότητα επιτυχίας. Και ότι εν πάση περιπτώσει μπορούσε να είχε ενεργήσει ο δεύτερος δικηγόρος του αιτητή που εμφανιζόταν με τον Ε. Οδυσσέως.

Το Δικαστήριο δεν μπορεί με σιγουριά να βασιστεί στη γενική δήλωση ότι κατά το Σεπτέμβριο του 1995 (χωρίς να γνωρίζουμε μέχρι τότε ακριβώς όπως και άλλες ακόμα λεπτομέρειες) ο εκλιπών ήταν σε θέση, παρά τις κάποιες εμφανίσεις του στο δικαστήριο, όπως λέγει ο κ. Γεωργίου, να ασκήσει ολόπλευρα τα καθήκοντά του ως δικηγόρος. Πιστεύουμε ότι υπό

τις συνθήκες της περίπτωσης αυτής, η ασθένεια δηλαδή του δικηγόρου που τον οδήγησε σε σύντομο διάστημα στο θάνατό του, δεν πρέπει να αντιμετωπιστεί στενόκαρδα. Δεν θα ήταν ορθό για τα συμφέροντα της δικαιοσύνης να προβούμε σε μαθηματικούς υπολογισμούς για τους οποίους άλλωστε ελλείπει η σωστή υποδομή.

Η υπόθεση *Kevorkian v. Burney* [1937] 4 All E.R. 97 στην οποία μας οδήγησε η έρευνά μας δεν είναι ακριβώς η ίδια. Αλλά δείχνει ακριβώς ότι το Δικαστήριο, παρά την καθυστέρηση (στην περίπτωση εκείνη του ιδίου του διάδικου) μπορεί, χαλαρώνοντας την αυστηρότητα του κανόνα, να δεχθεί το αίτημα εφόσον κρίνει ότι το δικαιολογούν οι συνθήκες της υπόθεσης. Στην *Kevorkian* εκδόθηκε παρεμπόδιον διάταγμα όταν το δικαστηριακό έτος έφθανε προς το τέλος του. Παρόλο που το διάβημα του αιτητή - που ζητούσε παράταση για καταχώρηση έφεσης και άδεια υποβολής έφεσης μαζί - έγινε μετά τις θερινές διακοπές και την έναρξη της νέας περιόδου εν τούτοις το Δικαστήριο το αποδέχθηκε για το λόγο που αναφέρεται στη σύνοψη: ότι "... it would be a denial of justice to the appellant if the time of the appeal was not extended, and it ought, therefore, to be extended".

Όμως και στην περίπτωση που αποδέχεται ένας τη θέση για σφάλμα ή αμέλεια του δικηγόρου, ως θέμα αρχής, το γεγονός αυτό δεν αποκλείει τη δυνατότητα παράτασης "νοουμένου ότι το επιβάλλουν τα συμφέροντα της δικαιοσύνης": βλ. *Θεόδωρος Χόππης ν. Ιάκωβου Παναγή* (1993) 1 Α.Α.Δ. 140. Βλ. επίσης, *Menwer ν. Αστυνομίας* (1990) 2 Α.Α.Δ. 245 και *Alan Carl Ford και Άλλοι και Δημοκρατίας*, (1996) 2 Α.Α.Δ. 85.

Μπορούμε στο σημείο αυτό να σημειώσουμε τη στάση της Αγγλικής νομολογίας στις περιπτώσεις που η παράλειψη προέρχεται από δικηγόρο, όπως εκφράστηκε στην *Gatti ν. Shoosmith* [1939] 3 All E.R. 916, σελ. 919:

"What I venture to think is the proper rule which this court must follow is: that there is nothing in the nature of such a mistake to exclude it from being a proper ground for allowing the appeal to be effective though out of time; and whether the matter shall be so treated must depend upon the facts of each individual case. There may be facts in a case which would make it unjust to allow the appellant to succeed upon that argument."

Η υπόθεση αυτή εφαρμόστηκε στην *Palata Investments Ltd and*

Others v. Burt & Sinfield Ltd and Others [1985] 2 All E.R. 517.

Επανατονίστηκε ότι εκεί που οι περιστάσεις συνηγορούν υπέρ της παράτασης, το Δικαστήριο δεν είναι απαραίτητο να εξετάσει την πιθανότητα επιτυχίας της έφεσης. Το άλλο επιχείρημα πως ο δεύτερος δικηγόρος του αιτητή αδράνησε δεν ευσταθεί. Απλώς γιατί, όπως είναι η μαρτυρία, ο αιτητής έδωσε οδηγίες μόνο στον Ε. Οδυσσέως.

5

Υπό τις συνθήκες που έχουμε περιγράψει καταλήγουμε πως δικαιολογείται η ικανοποίηση του αιτήματος. Εγκρίνουμε παράταση της προθεσμίας για επτά ημέρες από σήμερα. Είναι όμως ορθό να επιδικάσουμε τα έξοδα εναντίον του αιτητή.

10

Η αίτηση επιτρέπεται με έξοδα ως ανωτέρω.

Η αίτηση επιτρέπεται με έξοδα εναντίον του αιτητή.

15